

Bemærkninger til lovforslaget

1. Baggrunden

Lovforslaget er et led i revisionen af lovgivningen, der regulerer kommunernes og amtskommunernes indsats mod ungdomsarbejdsløsheden, og hvoraf loven om ekstraordinære beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i kommuner og amtskommuner, den såkaldte »lov 488«, udløber pr. 1. januar 1986.

Regeringen fastlagde i foråret 1984 rammerne for en øget indsats mod ungdomsarbejdsløsheden i 1984-85, bl.a. gennem en merbevilling på ½ mia. kr. i 1984 og følgende år til fremskaffelse af 10.000 ekstra uddannelsespladser i 1984 og yderligere 5.000 pladser fra 1985.

Kommunernes medvirken er fortsat af afgørende betydning.

På denne baggrund har regeringen overvejet det eksisterende lovkompleks, der regulerer kommunernes og amtskommunernes indsats mod ungdomsarbejdsløsheden, og hvoraf den ovennævnte lov 488 som nævnt udløber den 1. januar 1986.

Lov 488 har i tidens løb givet anledning til en del kritik.

Lov 488 giver kommuner og amtskommuner hjemmel til at iværksætte de forskellige foranstaltninger, som er opregnet i loven, og pålægger kommuner og amtskommuner at afsætte et nærmere angivet beløb pr. indbygger og derved gennemføre en vis økonomisk minimumsindsats i bekæmpelsen af ungdomsarbejdsløsheden. Dete beløb skal opbruges inden for budgetperioden. I modsat fald skal det resterende beløb indbetales til staten.

Kommuner, som har mange arbejdsløse og dermed behov for at gøre en større økonomisk indsats end det aftalte beløb, motiveres ikke dertil, medens den kommune, som på grund af få ledige ikke kan bruge pengene til fornuftige foranstaltninger, motiveres til et uhensigtsmæssigt forbrug, så pengene dog bliver i kommunen. Generelt er incitamentet til at få mest muligt for pengene meget ringe.

Endvidere opfylder den nugældende lovgivning dårligt intentionerne om, at uddannelsesforanstaltninger skal prioriteres højere i det omfang, de er bedre egnede til at give de unge job. Dette skyldes

ikke alene lov 488, men hænger også sammen med, at kommunerne i dag ikke har mulighed for at rekvirere og tilbyde kompetencegivende uddannelser eller kurser til unge arbejdsløse.

Kommuner og amtskommuner har hidtil vist et betydeligt engagement i bekæmpelsen af ungdomsarbejdsløsheden. På landsplan har indsatsen ligget over det lovhjemlede minimum, hvilket gør det naturligt at overveje øgede frihedsgrader for den kommunale indsats, således at denne bedst kan tilpasses det lokale antal arbejdsløse og disses særlige behov.

Hovedsigtet er fortsat, at indsatsen skal sikre, at de unge kvalificeres til et efterfølgende job på det ordinære arbejdsmarked eller sikre de unge en plads i uddannelsessystemet.

I tilknytning hertil påregnes der en øget kommunal indsats med hensyn til *vejledningen* af de unge, bl.a. ved en effektivisering og udbygning af samarbejdet mellem de forskellige vejledningsordninger.

Da bestemmelserne om uddannelsesforanstaltninger til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden har nær sammenhæng med reglerne om ungdomsvejledning, som er pålagt kommunerne ved lov nr. 289 af 9. juni 1982 om ungdomsvejledning om uddannelses- og beskæftigelsesmuligheder, har man fundet det hensigtsmæssigt at få samlet bestemmelserne herom i én lov. Lovforslagets § 1 er derfor en gentagelse af § 1 i loven om ungdomsvejledning om uddannelses- og beskæftigelsesmuligheder. Denne lov foreslås samtidig ophævet. (Loven er optrykt som bilag til forslaget).

2. Formål og indhold

Med udløbet af lov 488 bortfalder hjemmelen for kommunerne og amtskommunerne til at iværksætte en række aktiviteter. For at kunne videreføre og udvikle et varieret udbud af uddannelses- og beskæftigelsesaktiviteter foreslår regeringen en række ændringer i det eksisterende lovgrundlag.

Foruden nærværende lovforslag fremsættes forslag til *lov om produktionsskoler*, der skal give hjemmel til videreførelse af de såkaldte *kombinere-*